

В час туманів за далеким Світязем

Борис Олійник

В час туманів за далеким Світязем,
В сум снігів, що випили тепло,
Раптом погляд твій мені засвітиться
І волосся золоте крило.

Вже мій сад збирається до вересня.
Б'є вітрів осінніх перегуд.
Я не знаю, чи коли повернеться
Теплий май твоїх вишневих губ, –

Тільки знаю: щось в мені минається.
Час пряде свою одвічну нить:
Солов'ям вишнево одспівається,
Журавлям осінньо відболить;

Тільки знаю: за далеким Світязем,
В сум снігів, що випили тепло,
Раптом погляд твій мені засвітиться
І волосся золоте крило.